พอลิเมอร์คอมโพสิทระหว่างพอลิเอสเทอร์เรซินแบบไม่อิ่มตัวกับเส้นใยป่านสรนารายณ์ เตรียมขึ้นโดยวิธีลามิเนตด้วยมือ เส้นใยที่ใช้ได้แก่ เส้นใยที่ไม่ผ่านการทำความสะอาดเบื้องค้นและ เส้นใยที่ผ่านการทำอัลกาไลน์เซชัน ขนาดความยาวเส้นใยประมาณ 2 มิลลิเมตร ปริมาณเส้นใยใน พอลิเมอร์คอมโพสิทเท่ากับ 10 15 20 และ 25 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ทำการทดสอบสมบัติทาง ความร้อนและสมบัติทางกลของพอลิเมอร์คอมโพสิทเปรียบเทียบกับพอลิเอสเทอร์เรซิน จากผลการ ทดสอบพบว่า พอลิเมอร์คอมโพสิทมีค่าอุณหภูมิการเสื่อมสลายสูงกว่าพอลิเอสเทอร์เรซินแบบไม่อิ่มตัว นอกจากนี้ก่ามอดุลัสของยังก์ ค่ามอดุลัสแรงดัดและค่าการทนต่อแรงกระแทกของพอลิเมอร์คอมโพสิทมีค่าสูงกว่าพอลิเอสเทอร์เรซินแบบไม่อิ่มตัว และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามปริมาณเส้นใยที่ เพิ่มขึ้น และจากผลการทดสอบยังพบว่าสมบัติโดยรวมของพอลิเมอร์คอมโพสิทที่เตรียมจากเส้นใย ที่ผ่านการทำอัลกาไลน์เซชันดีกว่าพอลิเมอร์คอมโพสิทที่เตรียมจากเส้นใยที่ไม่ผ่านการทำความ สะอาดเบื้องดัน แต่อย่างไรก็ตามค่าความทนต่อแรงดึงและความยืดหยุ่น ณ จุดแตกหักของพอลิเมอร์คอมโพสิทมีค่าต่ำกว่าพอลิเอสเทอร์เรซินแบบไม่อิ่มตัว

พอลิเมอร์คอม โพสิทที่แสดงผล โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีและขึ้นรูปได้ไม่ยุ่งยาก คือ พอลิ-เมอร์คอม โพสิทที่เตรียมขึ้น โดยใช้ปริมาณเส้นใยเท่ากับ 15 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนัก อัตราส่วนนี้ใช้ ในศึกษาผลของการปรับสภาพพื้นผิวเส้นใยด้วยสารประสานไซเลน

สารประสานใชเลนที่ใช้ในการศึกษาผลของการปรับสภาพพื้นผิวเส้นใยที่มีต่อสมบัติของ พอลิเมอร์คอมโพสิทใด้แก่ 3-(trimethoxysilyl) propylmethacrylate , MPTS และ γ- glycidoxy-propyltrimethoxysilane , GPMS ระยะเวลาในการปรับสภาพพื้นผิวเท่ากับ 3 และ 24 ชั่วโมง ผลการ ทดสอบสมบัติต่าง ๆ ของพอลิเมอร์คอมโพสิทที่มีปริมาณเส้นใยเท่ากับ 15 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก และใช้เส้นใยที่ผ่านการปรับสภาพพื้นผิวเทียบกับพอลิเมอร์คอมโพสิทที่มีปริมาณเส้นใยเท่ากันแต่ ใช้เส้นใยที่ไม่ผ่านการปรับสภาพพื้นผิว พบว่า สมบัติต่าง ๆ ของพอลิเมอร์คอมโพสิททั้งสองไม่ แตกต่างกันมากนัก แต่ผลที่ดี คือ พอลิเมอร์คอมโพสิทจากเส้นใยที่ผ่านการปรับสภาพพื้นผิวด้วย สารประสานใชเลนมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิการบิดเบี้ยวที่สูงกว่าพอลิเมอร์คอมโพสิทที่ เตรียมจากเส้นใยที่ไม่ผ่านการปรับสภาพพื้นผิว

Sisal/unsaturated polyester resin composites were produced using hand lay up lamination. Non-pretreated and alkalized fibers with the average length of 2 millimeter were employed. The amount of fibers in composites was 10, 15, 20 and 25 weight percentage. Thermal and mechanical properties of the composites were evaluated to compare with those of pure unsaturated polyester resin. Test results showed that degradation temperature of all composites was higher than that of unsaturated polyester resin. In addition, in comparison with unsaturated polyester resin, the composites possessed higher Young's modulus, flexural modulus and impact strength. Young's modulus and impact strength of the composites also increased with an increase of fiber contents. Moreover, from the test results, the composites prepared from alkalized fiber showed better properties than those produced using non-pretreated fibers. However, tensile strength and elongation at break of all composites were lower than those of unsaturated polyester resin.

The composites produced using 15 percent by weight of alkalized fibers were easily prepared and possessed good properties. Therefore, this ratio was selected to study the effect of fiber surface modification using silane coupling agent.

Silane coupling agents applied in this study were 3-(trimethoxysilyl) propylmethacrylate, MPTS and γ - glycidoxy- propyltrimethoxysilane, GPMS. Duration of fiber surface modification was 3 and 24 h. Test results revealed that composites that contained surface modified fibers had insignificantly different properties from composites that contained non-surface modified fibers. However, composites produced from surface modified fibers tended to have a higher heat deflection temperature.